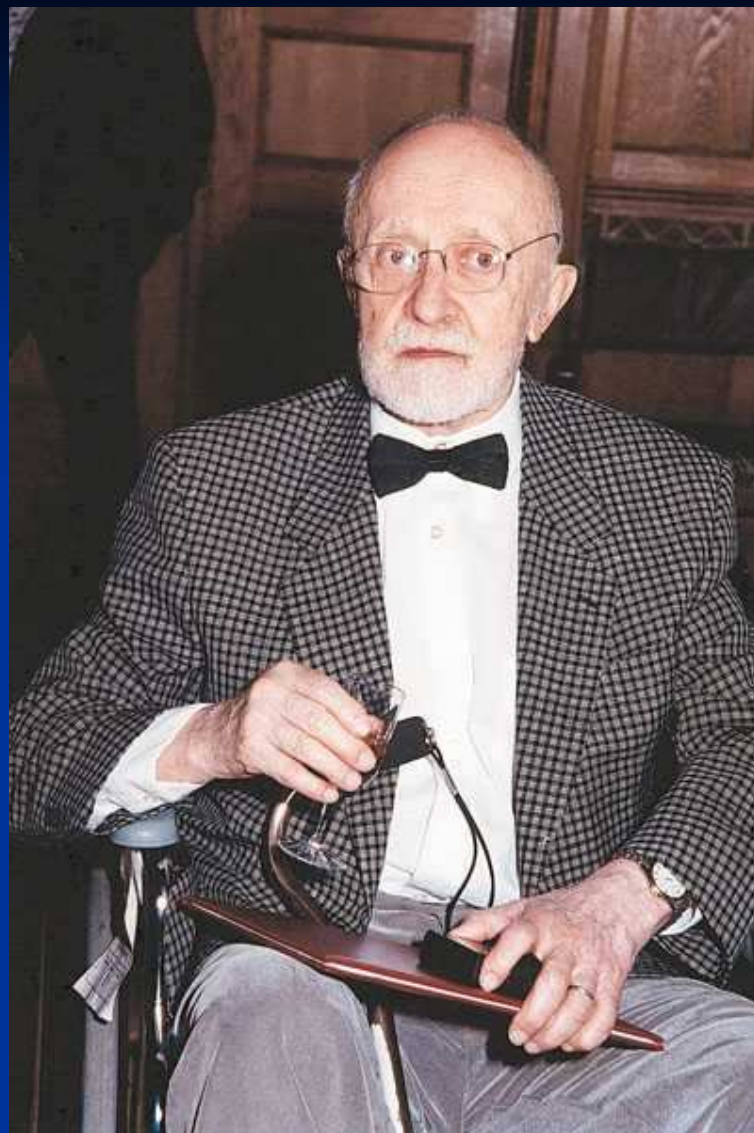

Contextuele Therapie

Een inleiding

Ivan Boszormenyi-Nagy

Ivan Boszormenyi-Nagy

1920-2007

- Ivan Boszormenyi-Nagy werd geboren op 19 mei 1920 in Boedapest. Hij werd psychiater en hoogleraar psychiatrie aan de universiteit van Boedapest. In 1950 emigreerde hij naar de Verenigde Staten.
- In 1957 werd Nagy directeur van de afdeling gezinspsychiatrie van het Eastern Pennsylvania Psychiatric Institute, Philadelphia.
- De gezamenlijke zittingen van staf, schizofrene patiënten en hun families waren in de evolutie van zijn denken een keerpunt. Sinds die periode ontwikkelde hij, in dialoog met andere gezinstherapeuten, de contextuele therapie.
- Nagy integreerde in zijn manier van denken en werken invloeden uit de psychoanalyse en de gezinstherapie.
- Hij werd daarbij onder meer beïnvloed door Kalman Gyarfás, Virginia Satir, de psychoanalyticus Ronald Fairbairn en vooral door de filosoof Martin Buber.

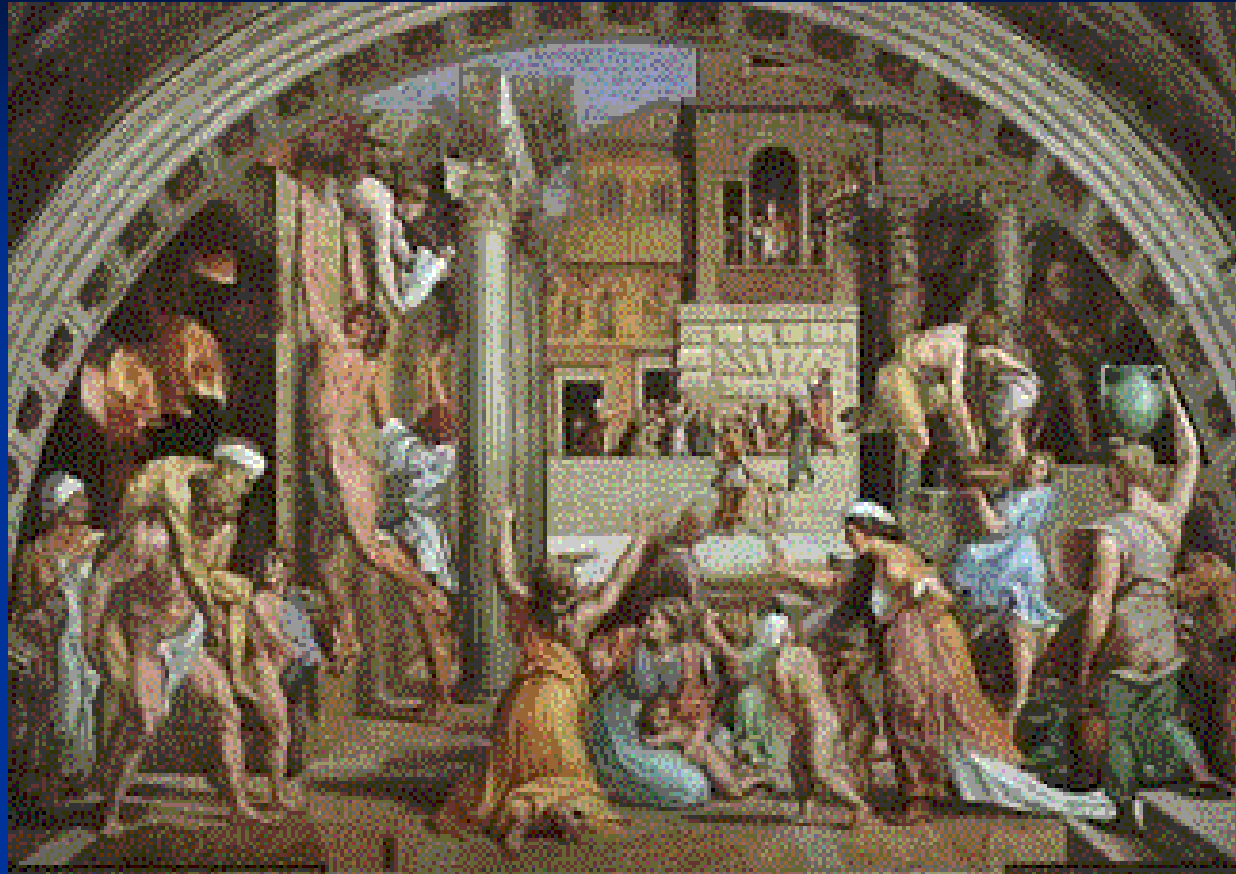
Ivan Boszormenyi-Nagy

Korte biografie - vervolg

- Enkele data:
- 1963-1970: Associate Professor in de psychiatrie aan het Jefferson Medical College, Pennsylvania, Philadelphia.
- 1963: Oprichting van het Family Institute of Philadelphia.
- 1964: Eerste cursus in Nederland, op initiatief van Amy Van Heusden
- 1973: Verschijnen van “Invisible Loyalties”, geschreven samen met Geraldine Spark.
- 1974: Associate Professor in de psychiatrie aan de universiteit van Pennsylvania, Philadelphia.
- 1974: Hoofd afdeling gezinstherapie aan het Hahneman Medical College te Philadelphia.
- In 1986 verschijnt “Between Give and Take”, geschreven samen met Barbara Krasner
- 1987: “Foundations of Contextual Therapy”.
- Tussen 1990 en 1997 leidde Nagy samen met Else-Marie van den Eerenbeemt, Nelly Bakhuizen en Roefke Carmiggelt-Polak een Masterclass Contextuele Therapie aan de Hogeschool van Amsterdam
- Verschillende opleiders van Balans hebben deze Masterclass gevolgd.
- Nagy overleed op 28 januari 2007.

Wat is contextuele therapie?

- Voor Nagy is een mens fundamenteel relationeel: een mens is per definitie relatie.
- De relaties binnen en met zijn groot-familie en andere belangrijke personen zijn voor een mens erg bepalend.
- Op elk moment in het leven kan een mens in die relaties keuzes maken:
 - Wat is passend voor mijn ouders?
 - Wat doe ik voor mijn kinderen?

Deze menselijke ervaring vinden we reeds terug in de antieke cultuur.

Aeneas draagt zijn vader uit het
brandende Troje

Wat is contextuele therapie?

- Iemand's existentiële context kan worden belicht in zijn vier dimensies:
 - de feiten;
 - de psychologie;
 - de interacties en de levensorganisatie van systemen;
 - de relationele ethiek.

De dimensie van de feiten

- Nagy hecht veel belang aan het zorgvuldig omgaan met feiten.
- Gebeurtenissen in een mensenleven hebben relationele consequenties: geboorte, overlijden, ziekte en andere levensgebeurtenissen.
- Verwantschap is een feitelijk gegeven dat mensen in relatie stelt tot elkaar.

De dimensie van de psychologie

- Feiten hebben een intra-psychische kant:
 - Welke emoties en gevoelens komen er aan te pas?
 - Welke zijn de consequenties voor de psychische ontwikkeling?
 - Welke beschermingsmechanismen komen in werking?

De dimensie van de interacties

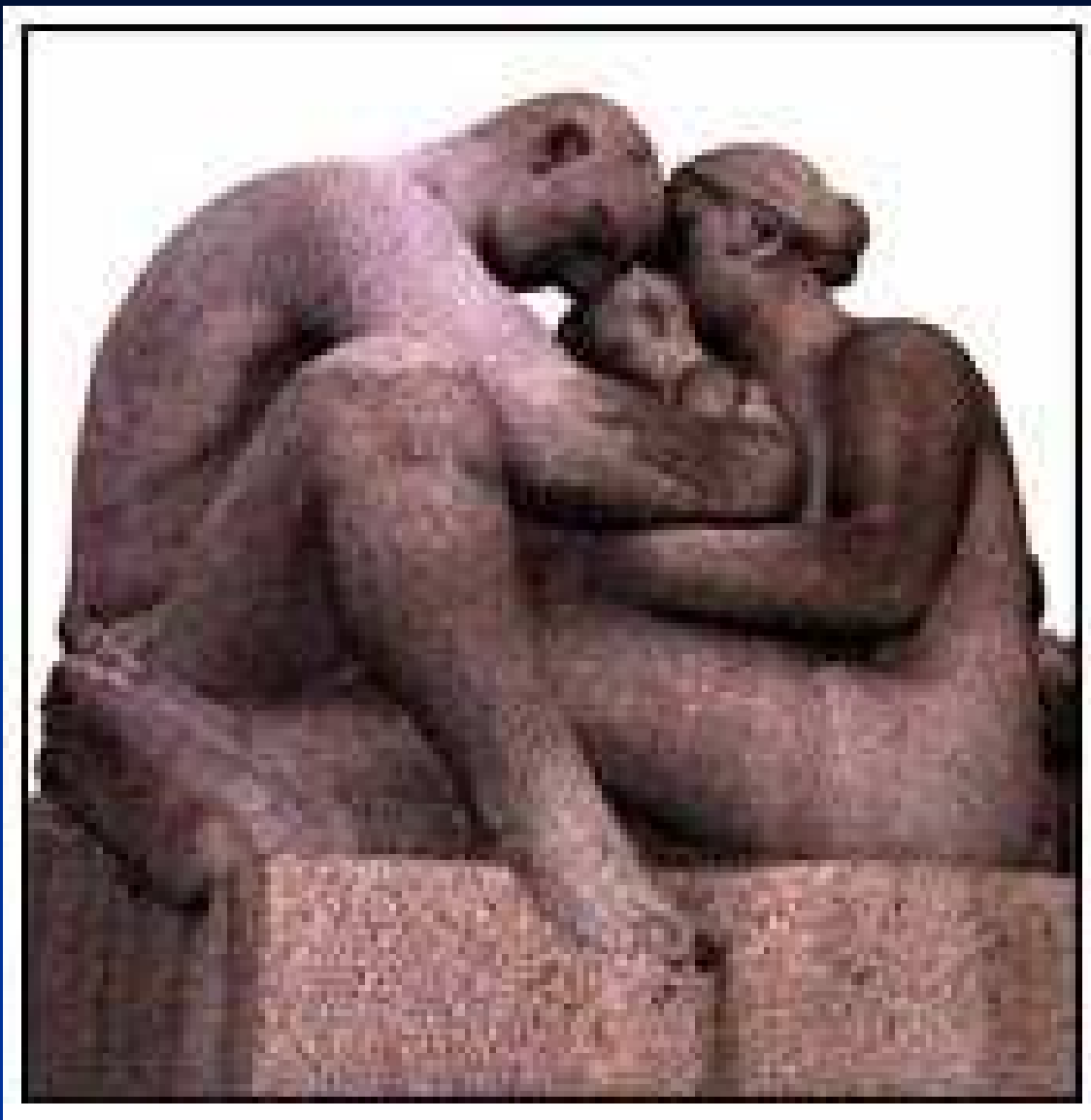
- Samenlevingsvormen zoals een gezin of familie hebben een eigen dynamiek.
 - Hoe gaan zij om met feiten zoals geboorte, ziekte of andere gebeurtenissen?
 - Sluiten zij zich? Stellen zij zich open?
 - Wordt iemand zondebok?
 - Wie wordt er zorgdrager?
 - Hoe wordt er gecommuniceerd?

De relationeel-ethische dimensie

- Feiten, psychologie en interacties scheppen tussen mensen een “*balans van geven en nemen*”
- Mensen zijn *loyaal* aan hun *existentiële context*.

De relationeel-ethische dimensie

- Mensen streven naar *billijkheid* of *rechtvaardigheid* in het leven.
- Nagy ziet de dynamiek in de *balansen van geven en nemen* als een erg motiverende factor in het leven van mensen.

Doel van de contextuele therapie.

- Het op gang brengen van dialoog in de existentiële relaties.
- Zelfafbakening en zelfvalidatie in dialoog met de ander.
- Het verdienen van persoonlijke vrijheid in levenskeuzes.

Hoe werkt contextuele therapie?

- De contextueel therapeut gaat samen met zijn cliënten (individu, paar of familie) op zoek naar wat helpend kan zijn om hun probleem aan te pakken.
- Zij exploreren samen de existentiële relaties van de cliënt en zijn context.
- Onrecht en verdienste worden zichtbaar gemaakt.

Hoe werkt contextuele therapie?

- De contextuele therapie heeft zowel aandacht voor wat iemand aan onrecht overkwam als voor wat iemand probeert om helpend in verbinding te staan.
- De billijkheid in de balansen van geven en nemen staat daarbij centraal.

Meerzijdige partijdigheid

- Een contextueel therapeut is meerzijdig partijdig: zijn bekommernis gaat steeds uit naar ieder die beïnvloed wordt door zijn interventies.
- Hij is beurtelings partijdig ten aanzien van al deze partijen.
- Op deze manier probeert hij de dialoog op gang te brengen.

Het geven van erkenning

- De contextueel therapeut geeft erkenning voor geleden onrecht en voor inspanningen tot zorg.
- Hij streeft ernaar in de relaties dit geven van erkenning op gang te brengen.

Het opsporen van hulpbronnen

- Contextuele therapie gaat op zoek naar de betrouwbaarheid en bereidheid tot zorg in de relaties.
- Door deze hulpbronnen aan te spreken en te activeren helpt de contextueel therapeut zijn cliënten een vrij, autonoom en verantwoordelijk persoon te worden.

De verwachting van actie

Oog voor timing

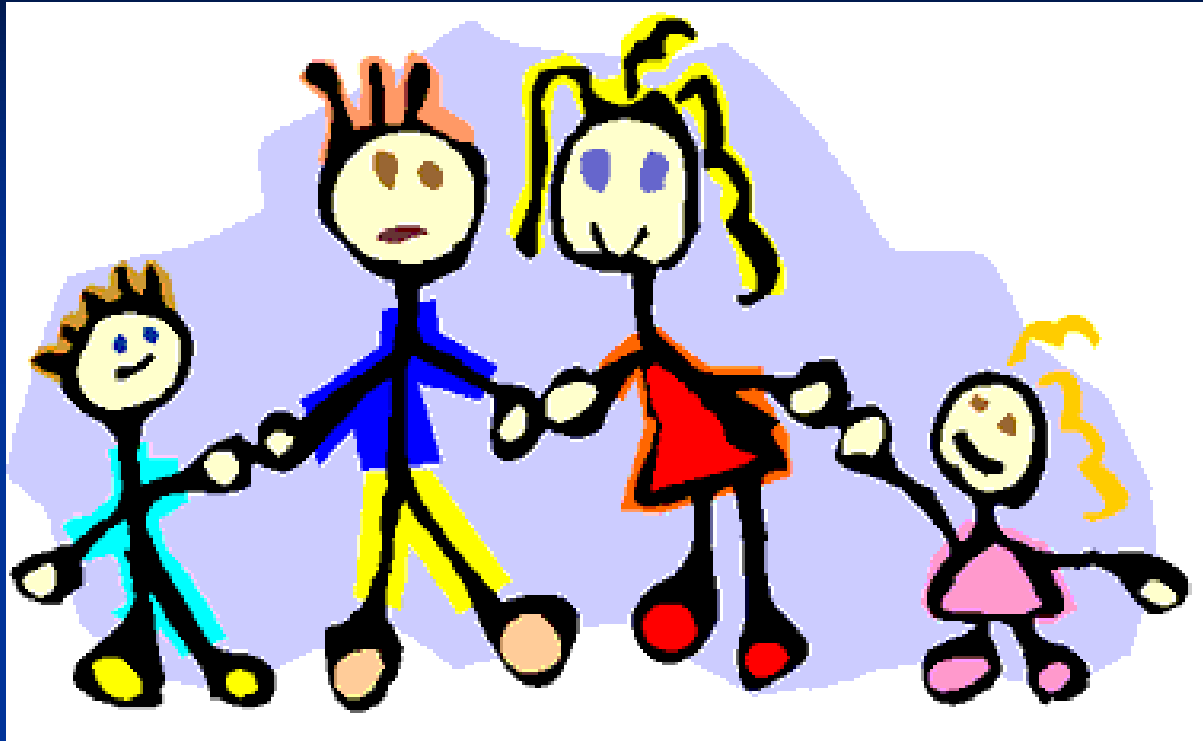
- Door mensen aan te sporen passend met anderen en met zichzelf rekening te houden tracht de contextueel therapeut hun groei te bevorderen.
- Hij houdt daarbij zicht op wat haalbaar is voor mensen.

Het hanteren van een moratorium

- Zo nodig hanteren therapeut en cliënt een moratorium.
- Dan wordt de actie ergens in de toekomst gesitueerd.
- Ondertussen wordt er gewerkt aan de voorwaarden om tot actie te kunnen komen.

Tot slot.

- Contextuele therapie is een integratieve benadering: Zij biedt plaats aan verschillende psychotherapeutische invalshoeken:
 - Psychoanalytische en psychodynamische benaderingen
 - Ervaringsgerichte benaderingen.
 - Systeemgeoriënteerde benaderingen.

EINDE